

**סדר פסח
למאמינים במשיח פסחנו**

1. בראשית ט"ו: 12-14

ויהי השמש לבוא ותרדמה נפלה על אברם והנה אימה חשכה גדולה נופלת עליו; ויאמר (יהוה) לאברם "יידוע תדע כי גר יהיה זרעך בארץ לא להם ועבדום ועינו אותם ארבע מאות שנה; וגם את הגוי אשר יעבדו דן אנוכי ואחרי כן יצאו ברכוש גדול".

2. בראשית כ"ב: 2

ויאמר (אלוהים אל אברהם) "קח נא את בנך את יחידך אשר אהבת את יצחק ולך לך אל ארץ המוריה והעלהו שם לעולה על אחד ההרים אשר אומר אליך".

בראשית כ"ב: 7-8

ויאמר יצחק אל אברהם אביו, ויאמר "אבי". ויאמר (אברהם) "הנני, בני". ויאמר (יצחק), הנה האש והעצים ואיה השה לעולה".

ויאמר אברהם "אלוהים יראה לו השה לעולה, בני" וילכו שניהם יחדיו.

בראשית י"ח: 17-19

ויהוה אמר "המכסה אני מאברהם אשר אני עושה; ואברהם היו יהיה לגוי גדול ועצום ונברכו בו כל גויי הארץ?"

כי ידעתיו, למען אשר יצוה את בניו ואת אחרייו ושמרו דרך יהוה - לעשות צדה ומשפט - למען הביא יהוה על אברהם את אשר דיבר עליו".

יוחנן ט"ו: 15

לא אקרא לכם עוד עבדים, כי העבד איננו יודע את אשר יעשה אדוניו, ואמרתי ידי אתם, כי כל אשר שמעתי מאת אבי הודעתי אתכם.

יוחנן א': 29

..... הנה שה האלוהים הנושא חטאת העולם!

יוחנן י"ג: 1

ולפני חג הפסח, כשידע ישוע כי באה שעתו לעבור מן העולם הזה אל אביו, כאשר אהב את בחיריו אשר בעולם כן אהבם עד הקץ.

לוקס כ"ב: 15-16 (שמות י"ב: 25)

ויאמר אליהם, "נכסוף נכספתי לאכול אתכם את הפסח הזה לפני עונותי. כי אומר אני לכם, לא אוכל אותו עוד עד כי ימלא במלכות האלוהים".

לוקס י"ז: 21 (ירמיה ל"א: 30-33; ספר ההתגלות ג': 20)

כי מלכות האלוהים הנה בקרבכם.

מתי ו' 9-10 (ספר ההתגלות י"ט: 6-9)

אבינו שבשמים, יתקדש שמך; תבוא מלכותך, יעשה רצונך, כבשמים כן בארץ.

2. שמות ו' : 5-8

וגם אני שמעתי את נאקת בני ישראל, אשר מצרים מעבידים אותם, ואזכור את בריתי. לכן אמור לבני ישראל, אני יהוה ("קיים לבדו"; נצחי; ההווה; שמות ג': 14; ספר ההתגלות ד': 8) והוצאתי אתכם מתחת סבלות מצרים, והצלתי אתכם מעבודתם וגאלתי אתכם בזרוע נטויה ובשפטים גדולים; ולקחתי אתכם לי לעם, והייתי לכם לאלוהים; וידעתם כי אני יהוה, אלוהיכם, המוציא אתכם מתחת סבלות מצרים. והבאתי אתכם אל הארץ אשר נשאתי את ידי לתת אותה לאברהם, ליצחק וליעקב, ונתתי אותה לכם מורשה: אני יהוה!

שמות י': 2

תספר באוזני בנך ובן בנך.

3. קידוש

מגביהים את הכוסית הראשונה - כוס ההתקדשות. "והוצאתי אתכם מתחת סבלות מצרים."

לוקס כ"ב: 17-18

וייקח את הכוס, ויברך ויאמר (ישוע) "קחו אותה וחלוקו; כי אומר אני לכם, שתה לא אשתה מעתה מפרי הגפן עד כי תבוא מלכות האלוהים."

"ברוך אתה אדוני, אלוהינו מלך העולם, בורא פרי הגפן!"

(שותים את הכוס הראשונה)

		משמעות המאכלים המסורתיים		4.
א' קורינתים ה': 7	שה תמים בן שנה לקורבן ; בני ישראל יצקו את דם השה אל תוך אגן ונתנו אותו על מזוזות ומשקוף הסף ; השה נאכל כולו בלילה אחד ; בן האלוהים. איה השה?	- כבש	א.	} ש
דברים ט"ז: 3 תהלים ל"ב: 2,5 א' קורינתים ה': 7,8 שמות כ"ג: 18	לחם עוני (סבל) ביטוי מלא רגש להשפלתנו את עצמנו והזכרת העול ממנו הציל אותנו אלוהים ברחמיו.	- מצה	ב.	
א' קורינתים ה': 8 ויקרא ב': 1-3	העדר החמץ מסמל טהרה, חפות מחטא, חיי אלוהים (ישעיה נ"ג': 9, 7, 4 ; אל הפיליפים ג': 10). טהרה ללא עוולה, ללא דבר שיגרום לדבר מה להראות כטוב או גדול משהוא באמת, שפוגע או שמונע את הטוב ; קורבן מנחה.	-		ת י"ב :
שמות ט"ו: 23 ויקרא ב': 11 ישעיה נ"ג מרקוס ט': 19 לוקס י"ב: 50 מתי כ"ז: 34 לוקס כ"ד: 25-26 יוחנן ט"ז: 33 מעשה"ש י"ד: 22 א' קורינתים י': 13	מרירות החיים תחת העול בעולם ; חזרה בתשובה ; לא היה כל דבש בחיי המשיח אשר מת בעדנו ; הזדהות עם משיח ואדון בלתי מוכר, שנוא ודחוי.	- מרור	ג.	8
אל הפיליפים ג': 8-10	טיח ; מתיקות כלכלתו של אלוהים ; לפי המסורת נאכלים המרור והחרוסת יחד עם המצה. אנו יכולים לראות זאת כחיינו במשיח : סבל כעת למען תקוות הכבוד העתידי לבוא (דברים ח': 9 ; אל הרומיים ו': 5 ; אל הפיליפים ג': 10).	- חרוסת	ד.	
תהלים ס"ט: 21 מתי כ"ז: 34 יוחנן י"ט: 29	משמש לנתינת הדם על המזוזות והמשקוף. טובלים אותו בתערובת חומץ/יין, לסמל את דם השה. כמו כן מסמל כרפס נמיכות רוח (תהלים נ"א': 7).	- כרפס	ה.	

5. **שבירת המצה האמצעית וביאור המנהג**

- א. **אברהם, יצחק, יעקב.**
- ב. **כהן:** הכהן הגדול: המתווך לאלוהים בעד העם.
לוי: הלויים: מעלים קורבנות בעד עם ישראל;
מתחברים עם הלאוהים ומלווים אליו.
ישראל: העם הפשוט: בו שוכנת רוח האלוהים.
- ג. **האב, הבן, רוח הקודש.**
- ד. **אפיקומן:** פירוש המילה היוונית "אפיקומן" - "הילולה שלאחר הארוחה"1
"הבא בסוף".
תחייה: של השה, של ממלכת הכהנים, של חיים
מן המוות (ספר ההתגלות ב': 17)

(מתביאים את האפיקומן)

6. **שמות י"ב: 1-25**
7. אחד הבנים שואל א השאלה: "מה העבודה הזאת לכם?"
(**שמות י"ב: 26**).
תשובה: "זבח פסח פוא ליהוה אשר פסח על-בתי בני-ישוסל במצרים ואת-בתינו הציל"
(**שמות י"ב: 27**)
8. ממלאים ביין את הכוס השניה - **כוס ההודיה וההלל:** "והצלתי אתכם מעבודתם."

(עדיין אין שותים)

9. **המכות**
שמות י': 1-2
- ויאמר יהוה אל משה, "בא אל פרעה, כי אני הכבדתי את ליבו ואת לב עבדיו, למען שתי אותותי אלה בקרבו; ולמען תספר באוזני בנך ובן בנך את אשר התעללתי במצרים, ואת אותותי אשר שמתים במ; וידעתם כי אני יהוה!"

שמות ז': 8-13

(מעשה ראשון של ריבונותו וחסדו של אלוהים)
מטה אהרון הפך לנחש, ולמרות שקוסמי מצרים חיקו את האות, בלע מטה אהרון את מטותיהם. הרשע הינו תחת ידו ושליטתו של אלוהים, כמו גם חיי היצירה. האדון מושיט את זרועותיו לכל אשר יחזור בתשובה, לפני תחילת משפטו הצודק.

- א. הנילוס הופך לדם (**שמות ז': 14-25**)
הנהר היה מקור החיים למצרים, אשר אינה זוכה לגשם מן השמים, כפי שהבטיח אלוהים לבני ישראל לגבי הארץ המובטחת.
העולם כולו מתרכז באדמה; יהוה אינו מן העולם הזה.
תוצאת עצמאות זו מאלוהים, כפי שהיא מסומלת על ידי נהר הנילוס, הינה מוות.
- ב. **צפרדעים** מן הנהר (**שמות ח': 1-15**; **ספר ההתגלות ט"ז: 12-13**)
נחילים גדולים של שיקומצים, העולים מן הנהר כאשר עובדים את הבריאה ולא את הבורא.

- ג. העפר הפך ל**כינים** (שמות ח': 16-19) טפילים הנטפלים לאדם ולחיה, שאינם אלא עפר. לקוסמי העולם אין כל כוח להתגבר על חותם הבל זה על האדם, והם מודים כי יד אלוהים היא. עם זאת נותר ליבו של פרעה עיקש.
- ד. **ערוב** (שמות ח': 20-32) הערוב פשט על פני כל מצרים, אך **יהוה** מבחין בין עמו לבין העם המצרי (גאולה, תקדשות). העולם כולו הוא עולם של תערובת ותוהו ובוהו מוחלטים, ללא שלום וסדר. פרעה מציע פשרה שאינה מתקבלת על עם אלוהים, החייב להתבדל. אלוהים רואה את עמו - כאת עצמו - כאחד.
- ה. **דבר** (שמות ט': 1-7) הדבר פגע במקנה מצרים, אך יהוה הבדיל בין מיקנה בני ישראל לבין משפטו. המיקנה משרת את האדם, הדורש את שירותם של אחרים. אין ביכולתנו להיות עצמאיים - מאלוהים, מזולתנו, או מיתר הבריאה.
- ו. **שחין** (שמות ט': 8-12) השחין פגע באדם ובבהמה במצרים, מפיח כבשן שנזרה אל השמים. מכור ההיתוך הלוהט של העולם הזה (**דברים ד': 20**; **מלכ"א ח': 51**), בו נכבשו בני ישראל לעבדות, פרצה כתוצאה מגפה משחיתה הנובעת מתאוה וחמדנות: החטא, הדורש את משפט אלוהי ישראל הצדיק. הפצעים פרצו גם על קוסמי מצרים, שמאז לא יכלו עוד לעמוד בפני משה. עם זאת נותר לביו של פרעה קשה.
- ז. **ברד** (שמות ט': 13-35) ברד המכה במצרים ובכל מי שאינו מקבל את עצת אלוהים ומחסהו. הברד הוא אשר "חשכתי לעת צר, ליום קרב ומלחמה" (**איוב ל"ח: 22-23**). הוא מסמל פעולת צדק: אלוהים מגלה את כוחו באמצעות פרעה, על מנת ששמו יוכרז בכל הארץ.
- ח. **ארבה** (שמות י': 1-20) הארבה כילה את כל אשר הותיר הברד. הטבע והבריאה משרתים את האלוהים כנגד האדם החוטא. פרעה מציע פשרה נוספת, אך ישועת **יהוה** חלה על כל בני בית איש.
- ט. **חושך** (שמות י': 21-29) חושך כבד ומחניק ירד ושרר שלושה ימים. האלוהים הוא אור. על הצלב נשא ישוע את חשכת הפירוד מהאב, בשל כובד חטאי העולם אשר נטל על עצמו. חשכה זו מייצגת, אם כי באופן בלתי מספק, את החושך החיצוני, היכן שימצא האדם העיקש על שבחר להתקיים בנפרד מהאל החי. פרעה שב ומציע פשרה, בניסיון לרושש את בני האור. אך לאלוהים הכל; דבר לא ילקח מידנו על ידי כוחות החושך, מלבד זה שרצון אלוהים הוא שנוותר עליו, מכיוון שאינו שייך לאלוהים.
- י. **מכת בכורות** (שמות י"א) מכת בכורות חלה על כל בכור באדם ובבהמה, ומשפט אלוהים חל על כל אלוהי מצרים (**שמות י"ב: 12**). צעד סופי זה הינו למעשה אזהרה וקריאה סופית לכל - לבני ישראל ולמצרים - לחזרה בתשובה ולאמונה, לציית ולהאמין באלוהי האמת, **יהוה!** תחילה מכלכל האלוהים את עמו באמצעות המצרים, אשר משמשים בידי האל הריבון לאספקת צרכי בחיריו.
- יהוה** מבדיל בין העולם לישראל. מושל העולם הזה ביקש לגרש את בני ישראל אחרי מות "ראשית אונים" (**תהלים ע"ח: 51**).
- "וראיתי את הדם ופסחתי עליכם" (**שמות י"ב: 13**; **יוחנן ה': 24**; **א' יוחנן ג': 14**).

10. שותים את הכוס השניה - כוס ההודיה וההלל.
11. א. שואל אחד הבנים את אביו (גרסה חופשית של שמות י"ג:8):
 "מה עשה יהוה לך כאשר יצאת אתה ממצרים?"
 ב. האב מספר על ישועתו האישית ו/או על הליכתו עם האדון.
12. א. אחד הילדים שואל (שמות י"ג:14, גירסה חופשית):
 "מהו פדיון כל בכור? ומדוע החמור נפדה אך ורק בשה, כפי שאנו בפסח?"
 ב. תשובה: "בחוזק יד הוציאנו יהוה ממצרים, מבית עבדים; ויהי כי היקשה פרעה לשלחנו, ויהרוג יהוה כל בכור בארץ מצרים, מבכור אדם ועד בכור בהמה. על כן אני זובח ליהוה כל פטר רחם הזכרים, וכל בכור בני האפדה; והיה לאות אל ידך ולטוטפות בין עיניך, כי בחוזק יד הוציאנו יהוה ממצרים" (גלטים א': 3-4); אל הקולוסים ב': 15).
- (שקול את קריאת הפסוקים הבאים ופירושים)
- אל העברים י: 10 - "וברצון הזה מקודשים אנחנו על ידי הקרבת קורבן גופו של ישוע המשיח בפעם אחת."
- בראשית ט"ז: 12 - "(ישמעאל) יהיה פרא אדם...."
 האדם הטבעי תחת החוק מזוהה עם פרא (חמור), שיש לפדותו או לשחטו. על האדם ה"עיקש וקשה עורף" להיכנע לרוח הענווה של שה האלוהים, אשר "עולו קל" - או למות!
13. מודים ומברכים על הסעודה. איכלו להנאתכם: אנו ניזונים מהמשיח, שה האלוהים!
14. מציאת האפיקומן
- א. ישוע, הנפרד והנסתר בקבורתו.
 אם לא תיפול החיטה אל תוך האדמה ומתה, תישאר לבדה. וכאשר מתה תעשה פרי הרבה; (יוחנן י"ב: 24).
- ב. ראשית הביכורים (התחייה)
 1 - ויקרא כ"ג: 9-14
 כאשר נבוא אל הארץ אשר יראה לנו אלוהים ("ארץ המוריה"),
 נקריב קורבן עולה ונסך יין. לחם לא יאכל לפני הקרבת קורן זה.
 מנהג זה מתקיים ממחרת השבת משך חג המצות.
- 2 - לוקס כ"ד: 1-7
 תחיית המשיח ביום השלישי, ממחרת השבת.
- 3 - א' קורינתים ט"ו: 20; ספר ההתגלות א: 5.
 המשיח הינו ראשית הישנים, בכור המתים.
- ג. לחם החיים
 1 - יוחנן ו': 35, 51-58
 הלחם החי מן השמים.
- 2 - א' קורינתים י"א: 26; ישעיה נ"ג: 4-6
 בסעודת האדון אנו מודיעים את מותו, עד שובו. עבודת הצלב המושלמת.

3 - ב' קורינתים ה': 21
המשיח היה לחטא (או לחטאת) בעדנו.

ויקרא ג': 6-8
החוטא סמך את ידיו על הקורבן.

א' קורינתים ה': 7
אנו עתה עיסה חדשה ללא שאור (נצדקים) באמצעות האמונה.

שמות כ"ג: 18; א' קורינתים ג': 16-17; ה: 8; שמות י"ב: 19
אין להקריב קורבן שיש בו קומץ שאור או חמץ.

ויקרא ב': 13; מרקוס ט: 49-50
כל קורבן מומלח במלח.

אל הרומיים י"ב: 1
הקריבו את גופותיכם קורבן חי.

4 - ספר ההתגלות ה': 6
"שה עומד כטבוח"

5 - א' פטרוס א': 19-20; ספר ההתגלות י"ג: 8
המשיח הינו השה השוכן מלפני הווסד תבל.

יוחנן י"ב: 27; אל הגלטים א: 4; ספר ההתגלות ד': 12
לתכלית זאת בא ישוע.

6 - לוקס כ"ב: 19; שמות י"ב: 8; ויקרא ו': 26; ז': 13;
בראשית י"ד: 18

"זה גופי הניתן בעדכם; זאת עשו לזכרוני."
ברוך אתה אדוני, אלוהינו מלך העולם, המוציא לחם מן הארץ!"

ד. פרי הגפן

1 - יוחנן ט"ו: 1,5
"אנוכי הגפן האמיתית ואבי הוא הכורם; אנוכי הוא הגפן ואתם השריגים; העומד בי ואני בו הוא יעשה פרי לרוב, כי בלעדי לא תוכלון עשות דבר."

2 - ויקרא י"ז: 11; אל העברים ט': 22
"כי נפשו הבשר בדם היא, ואני נתתיו לכם על המזבח, לכפר על נפשותיכם. כי הדם (הנשפך, הנסוך) הוא בנפש יכפר."

3 - א' יוחנן א': 7
"ודם ישוע המשיח ..... יטהרנו מכל חטא."

4 - לוקס כ"ב: 20; א' קורינתים י"א: 25-26
"הכוס הזאת היא הברית החדשה בדמי הנשפך בעדכם."

שותים את הכוס השלישית - כוס הישועות (תהלים קט"ז: 13)

כוס אליה הנביא

מלאכי ג': 23-24
אליה הנביא העתיד לבוא

מתי י"א:15-14
"אם תרצו לקבל, הנה הוא (יוחנן) אליה העתיד לבוא."

וגאלתי אתכם בזרוע נטויה ובשפטים גדולים."

א' קורינתים ו':20
"הן במחיר נקניתם!"

15. מזמורי הלל ושירה (מתי כ"ו:30; עזרא ו:22; ב' קורינתים ל':26, 21; ל"ה:15)

א.	מזמורים קי"ג-קי"ח, קל"ו	
ב.	שמות ט"ו:1 - 21	שירת הניצחון של משה ובני ישראל
ג.	ספר ההתגלות ט"ו:1-4	שירת משה ושירת השה
ד.	רונו שמים	ישעיה מ"ד:23
ה.	כוס ישועות אשא	תהלים קט"ז:3-12; 17-18
ו.	הרוח והכלה	ספר ההתגלות כ"ב:17

16. נושאים תפילת הודיה עם הכוס הרביעית - כוס ההתרצות

"ולקחתי אתכם לי לעם והייתי לכם לאלוהים."

א.	בחירי האלוהים	
	דברים ד':20; ז':6-8; ל"ב:9; יוחנן ט"ו:19-15	
ב.	אנו נחלת יהוה והוא נחלתנו!	
	דברים י"ח:2-1; במדבר י"ח:20; יחזקאל מ"ד:28; תהלים	
	ט"ז:5-6; ספר ההתגלות כ"א:3	

פסח ~ שבת: שמות י"ב:27; כ':2
דברים ה':15
מתי י"א:28-30
אל-העברים ד':9-10

17. עבר, הווה ועתיד הפסח

א.	מתי כ"ו:29; דברים ט"ז:8-1; לוקס כ"ב:15-16	
	ויאמר (ישוע) אליהם, "נכסוף נכספתי לאכול איתכם את הפסח הזה לפני עונותי; כי אומר אני לכם, לא אוכל אותו עוד עד כי ימלא במלכות האלוהים."	
ב.	ויקרא כ"ג:15-17; שמות כ"ה:30; דברה"א ט':32; במדבר ט':14-6; מתי ט"ו:20-10	
	לאור התגשמות המשיח פסחנו בברית החדשה, נודע לנו כי חסד אלוהים כוון עוד מלפני הווסד תבל (השה הטבוח - ספר ההתגלות י"ג:8). בעוד ישראל שבבשר טרם בא אל נוכחות אלוהים ומנוחתו בשל חוסר אמונה ואי-ציות (מתי כ"ח:11-15), ישראל של אלוהים, יחד עם יתר המתלווים לקהילת אלוהים, יכול לחגוג ולשמוח באלוהים אבינו ובישוע המשיח ברוח הקודש, בציפייה לאימוצנו - פדות גופנו.	

כמשיחיים היום, משבאנו אל מלכות האלוהים - אשר אבינו שמח להעניק לנו באמצעות אמונה חיה במוותו ובתחייתו של בנו, האדון ישוע מושיענו - ומשעומדים אנו בה, כהני אלוהים אנחנו ובעלי זכות הכהנים ליטול בכל עת מלחם הקודש (לחם הפנים), ולהתקרב אל האלוהים באמצעות זבח המנחה החדשה שסיפק, המכיל שאור (אל-הרומיים י"ב:1, **ראה גם סעיף 14:א', ב'.**) הלא חוגגים אנו פסח נפלא יותר, בעברנו מן המוות אל החיים ובהיותנו נקראים ילדי האלוהים! אנו שבמשיח נושאים מבטנו קקדימה אל משהתה חתונת השה בבית אבינו, אשר גדול דיו להכיל את כל הקרואים והרשאים ליטול חלק ולהשתתף בחסד אלוהים.

א' קורינתים י"א:23-32; דברים ט"ז:9-12; א' קורינתים י':16-17
"כי בכל זמן שתאכלו את הלחם הזה ותשתו את הכוס הזאת הזכר תזכירו את מות
אדונינו עד כי יבוא."

ג. ירמיה כ"ג:5-8; (ט"ז:10-15); אל-העברים ח':7-13
הנה ימים באים, נאום יהוה, והקימותי לדוד צמח צדיק, ומלך מלך והשכיל ועשה משפט
וצדקה בארץ; בימיו תיושע יהודה וישראל ישכון לבטח, וזה שמו אשר יקראו - יהוה
צדקנו.

לכן הנה ימים באים, נאום יהוה, ולא יאמרו עוד "חי יהוה, אשר העלה את בני ישראל
מארץ מצרים"; כי אם "חי יהוה אשר העלה ואשר הביא את זרע בית ישראל מארץ
צפונה, ומכל הארצות אשר הידחתים שם, וישבו על אדמתם."

יחזקאל מ"ה:21-24; במדבר ט':6-14
1000 שנים נוספות לאחר שיבת ישוע לחגיגה הגדולה יותר - בדעת ובצדקה - לבית
ישראל, בטוב ובנאמנות אלוהים!

"בראשון, בארבעה עשר יום לחודש, יהיה לכם הפסח, חג שבועות ימים, מצות יאכל..."

**הללו-יה!
בוא, אדון ישוע!**

אמן.